

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4440/2019
02.07.2020.године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници по тужби тужиље АА из ..., коју заступа пуномоћник Светомир Миљковић, адвокат из ..., против туженог Републичког фонда ПИО из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж бр. 9477/18 од 11.04.2019. године, у седници већа одржаној дана 02.07.2020.године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија тужиље.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж бр. 9477/18 од 11.04.2019. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж бр. 9477/18 од 11.04.2019. године одбијене су жалбе странака и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П бр.13801/16 од 31.01.2018. године у ставу другом изреке којим је делимично усвојен тужбени захтев, делу става 3 којим је одбијен тужбени захтев за обавезивање туженог да тужиљи на име накнаде штете због неисплаћених пензија за период од 01.02.1999 до октобра 31.01.2011. године исплати појединачне месечне износе са траженом затезном каматом и ставу 4 којим је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка. Преиначена је првостепена пресуда у делу става 3 тако што је обавезан тужени да тужиљи на име накнаде штете због неисплаћене пензије за период од 01.02.2011 до 28.02.2011. године исплати 3.176,89 динара са законском затезном каматом од 25.03.2011. године до исплате.

Против другостепене пресуде у делу одбијеног тужбеног захтева тужиља је благовремено, преко пуномоћника, изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу 404. ЗПП. У ревизији није навела разлоге за дозвољеност посебне ревизије.

Одредбом члана 404. ЗПП прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново

тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитиране законске одредбе Врховни касациони суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији тужиле. У конкретном случају нема потребе да се размотре правна питања од општег интереса, нити правна питања у интересу равноправности грађана. Није потребно ново тумачење права, нити уједначавање судске праксе јер је побијана пресуда у складу са схватањем Врховног касационог суда у погледу примене одредбе члана 376. ЗОО и закључка усвојеног на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда од 25.06.2017. године по коме се у овим споровима узима у обзир-умањује накнада штете за износ који је тужилац у спору примао од међународне организације на територији Косова и Метохије.

Са изнетих разлога на основу члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу један изреке.

Тужба је у предметном спору поднета 17.03.2014. године. Вредност предмета спора побијаног дела је износ од 318.952,26 динара.

Одредба члана 403. став 3. ЗПП прописује да ревизија у имовинскоправним споровима није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Како је вредност предмета спора побијаног дела испод законом прописаног ревизијског цензуса ревизија тужиле није дозвољена.

На основу изложеног и члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је ревизију одбацио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија,
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић